

« Ik zeil langs regenbogen
Gods stilte tegemoet ».

F. T.

IN DE VREDE VAN CHRISTUS RUSTE

DE HEER

Leopold CASIERIS

echtgenoot van Mevrouw

Marguerite HAEZEBROECK,

geboren te Zegelsem op 9 oktober 1921
en godvruchtig overleden in de St.-Franciscuskliniek te Brakel-Opbrakel
op 28 september 1979, voorzien van de
HH. Sakramenten der zieken.

Met buitengewone moed, hopen de ene dag dat het leven het halen zou, een andere dag berustend in het onvermijdelijke dat hij zag komen, heeft vader het kruis van zijn ziekte gedragen. De dood heeft het uiteindelijk gehaald met haar roerloze stilte. Maar het is een stilte die ons aanspreekt over hetgeen Leopold is geweest voor wie hem dierbaar waren en voor allen die hem hebben gekend.

« Mijn vadertje, hij was rechtvaardigheid. Hij had de zware last op zich geladen, een eerlijk man te zijn in woord en daad » zei een dichter eens over zijn vader.

Dit kunnen we tenvolle beamen voor onze

overledene. Want hij was een man in wie geen bedrog was, een onberispelijke echtgenoot, een gevoelige en liefdevolle vader en grootvader, een respectvolle zoon voor de levenswijsheid van zijn ouders voor wie het wel bijzonder pijnlijk moet zijn hem nog eerst te zien vertrekken, een oprechte en standvastige vriend, die aan zijn nageslacht de christelijke waarden en deugden waarvoor het de moeite waard is zich in te zetten, heeft voorgeleefd.

Zijn naar menselijke normen al te korte leven was er een van liefde en offer. Hij kon genieten van de goede dingen van het leven, maar liet ook de anderen mee genieten. Hij was er ook van overtuigd dat de waarde van een mensenleven niet wordt bepaald door geld of naam, doch enkel steunt op de inhoud die wijzelf eraan hebben gegeven.

Naast gelukkige momenten vol van familiale vreugde - de viering van het briljante huwelijksjubileum van zijn ouders en het meervoudige viergeslacht en andere familiale plechtigheden werd zijn leven getekend door een onmeedogende kwaal, die met momenten zeer zwaar op hem heeft gedrukt en hem langzamerhand heeft gevoerd naar de mysterieuze stilte van het leven bij God, waarin hij heeft geloofd.

Dierbare echtgenote, beste kinderen en kleinkinderen, goede ouders, de scheiding zal u zwaar vallen omdat ze toch zo vroeg kwam en wij samen zo gelukkig waren. Hebt dank voor alles wat gij tijdens mijn leven voor mij zijt geweest. Familieleden, vrienden en kennissen, blijft mij gedenken in uw hart en gebed. God zegene en beware U.

Namis op zondag 28 oktober om 9 u. 30.

De families CASIERIS, BAUWENS
HAEZEBROECK, VAN DE WATTIJNE,
zijn zeer erkentelijk voor uw blijken van
kristelijke deelneming en danken U.

Uitg. S. Gijselinck, Opbrakel

